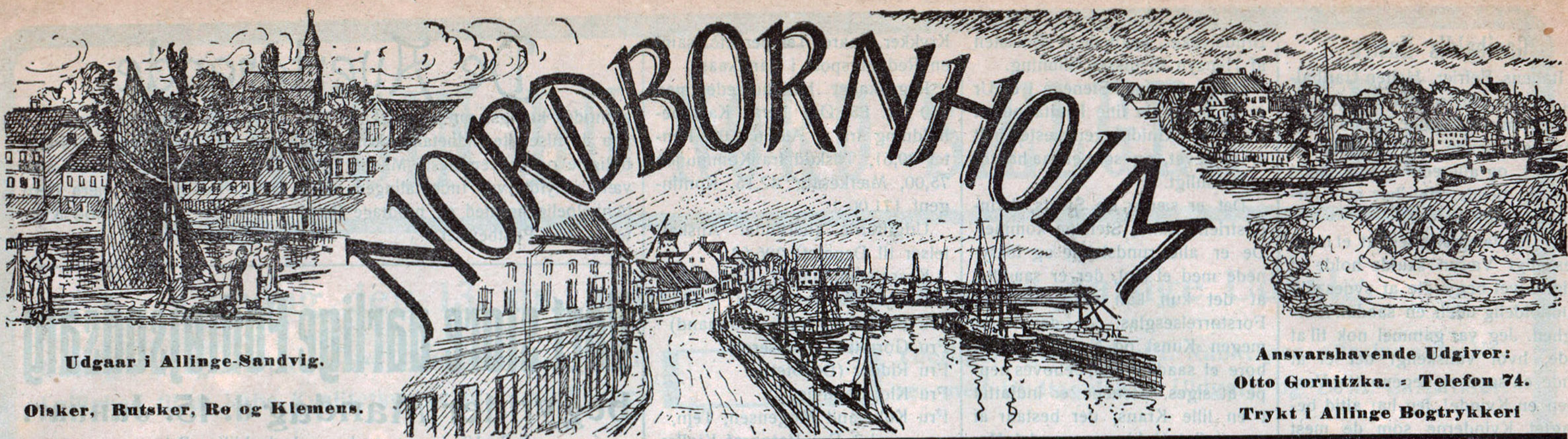

Udgaar i Allinge-Sandvig.

Ølsker, Rutsker, Ro og Klemens.

Ansvarshavende Ud giver:
Otto Gornitzka. - Telefon 74.
Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 308

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - 6 Ø.

Fredag den 12. Januar

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1934

En anden Kvinde.

—0—

— Det gør mig ondt at skuffe Dig, lille Asta, sagde Georg Holst, idet han rejste sig fra Frokostbordet og tændte en Cigaret, medens han skottede til sin Hustru; men jeg fik en Telefonbesked denne Formiddag, som forhindrer mig i at gaa med dig og Vibes i Teatret i Aften! Jeg har en Forretningssag at ordne Klokken syv.

Hans Hustru saa op paa ham med smertelig Overraskelse. Hun var en meget smuk og indtagende ung Kvinde, og dette var første Gang, Georg havde skuffet hende i de tre Aar, de havde været gift.

— Du gaar ikke med! raabte hun. Aa, hvor er jeg skuffet. Kan du ikke udsætte de dumme Forretninger til i Morgen, Georg?

Georg rystede højtideligt paa Hovedet.

— Nej, svarede han. Jeg resikerede at gaa Glip af noget godt, hvis jeg opsætter Sagen.

Der kom en dyb Rynke i Astas hvide Pande.

— Jeg synes det er rigtig stygt af dig, udbrød hun ynkeligt. Her — uden saa meget som at have en Pige til Hjælp — har jeg gaaet og slavet hele Formiddagen i Huset, medens jeg har glædet mig saadan til i Aften, og nu bringer du pludselig den Nyhed, at du ikke er i Stand til at tage med. Jeg havde god Lyst til at telefonere til Vibes, at Teaterturen er opgivet for saa vidt os angaar, og saa blive hjemme.

— Det vil jeg ikke gøre, hvis jeg var dig, svarede Georg og strøg Asken fra sin Cigaret. En fornøjelig Aften i Teatret vil muntre dig op.

Han traadte hen til hende og lagde sin Haand paa hendes Skulder.

— Lige siden din Pige, den hensynsløse Alvilda, forlod dig uden ordentlig Opsigelse, har du haft altfor meget at gøre, Asta. Du maa lade noget af alt det Arbejde ligge og gaa ud.

— Men du ved, jeg hader at gaa ud, uden dig, sagde Asta. Hvis du vedbliver med at lade mig gaa ud alene, fortsatte hun med et Smil, saa vil jeg begynde at tro, at en anden Kvinde tiltæker dig og lægger Beslag paa dig.

Georg Holst lo nervøst.

— Aa, du maa ikke tro det, svarede han og undgik sin Hustrus Blik, medens han gik hen imod Døren. Nu er det paa Tide, jeg kommer ind til mig selv og fortsætter med mit Arbejde.

Georg Holst var en lovende ung Forfatter med en meget pæn Indkomst; men han var saa heldig stillet, at han, foruden de Penge, hans Arbejde indbragte ham, ogsaa havde nogen Kapital. Han

havde Raad til at lade sin Hustru nyde godt af en fornuftig Luksus, føre et til en vis Grad stilfuldt Hus og køre sin egen Bil. Det eneste, som for Øjeblikket kastede lidt Skygge over Ægteparrets Liv, var Husassistentspørgsmaalet.

Efter at Georg havde forladt Værelset, stillede Asta sig hen ved Vinduet og stirrede fortabt ud af det. Hun følte sig bittert skuffet over, at hendes Mand havde erklæret ikke at kunne gaa med hende i Teatret om Aftenen. Hun havde en ny Kjole, som hun havde glædet sig til at lade sin Mand se for første Gang i Aften. Hun brød sig ikke særligt om Vibes; men Hr. Vibe var Forlægger og nyttig for Georg paa mange Maader. Det var i Grunden mærkeligt, at Georg var villig til at bryde den trufne Aftale med dem om at følges med dem i Teatret!

Idet hun traadte ud paa Verandaen undrede hun sig over, hvad det kunde være for et Forretningsanliggende, som der var af saa stor Vigtighed at faa ordnet Klokken syv! Hvad havde en Forfatter at gøre med vigtige Forretningsager? Han havde talt om, at gaa Glip af noget godt, hvis han ikke overholdt Aftalen Klokken syv i Aften! Asta spekulerede over, hvad det gode vel kunde være.

Og saa hørte hun pludselig Georg tale med nogen i Telefonen inde i sit Arbejdsværelse.

Hendes Mands første Ord, eller rettere, de første Ord hun opfangede, fængslede hendes Opmærksomhed og klemte med Tvivlens og Frygtens iskolde Fingre om hendes Hjerter.

— Er det Dem, Valborg? hørte hun ham sige.

Asta tog et Skridt nærmere hen mod Vinduet, der vendte ud til Verandaen.

— Det gør mig ondt, at jeg har ladet Dem vende paa Besked fra mig, lød hendes Ægtefælles Stemme igen. Det er først lige nu lykkedes mig at ordne alt til i Aften. Hvilket —? Det gør mig ondt, jeg ikke kan tale højere, saa vil min Stemme kun høres ind i Dagligstuen! Jeg haaber ikke, De har skiftet Sind, Valborg? De vil komme — ikke sandt?

Der var en kort Pause, saa talte Georg igen — og denne Gang var der en glad Klang i hans Stemme.

— Det er udmærket, sagde han. Klokken syv kommer jeg og henter Dem — jeg kommer med min Bil, saa vær parat til at køre med mig!

Asta ventede ikke for at høre mere. Hver Blodsdraabe syntes at have forladt hendes Hjerter. Med Øjnene blindede af Taarer, ilede hun fra Verandaen, gennem Spisestuen op ad Trappen til Sovenværelset, hvor hun med en Følelse af, at nu var der ikke mere at leve for, kastede hun sig hul-

kende over sin Seng.

I hendes Hjerne herskede Kaos. Det forekom hende saa ubegribeligt, at hendes Mand, der i deres treaarige Ægteskab havde været Godheden og Hensynsfuldheden selv overfor hende, nu pludselig skulde gøre sig skyldig i et saa stygt Bedrag. En anden Kvinde! Tanken brændte sig som gløden Jern ind i hendes Hjerne.

Under Undskyldning af Travlhed, indtog Georg sin Eftermiddagsthe inde hos sig selv i Arbejdsværelset. Han havde i Virkeligheden ikke Lyst til at genoptage Drøftelsen af, hvorvidt han skulde gaa med Asta i Teatret eller ej.

Ved Femtiden fortalte han hende at han vilde spise til Middag inde i Byen, ønskede hende god Fornøjelse i Teatret og kørte bort i sin lille Bil, fulgt af sin Hustrus fortvivlede Øjne.

Asta havde besluttet ikke at nævne noget til Georg om Telefonsamtalen, hun havde overhørt, men afvente hans Tilbagekomst, før hun anklagede ham for hans Bedrag. Men at gaa i Teatret om Aftenen var selvfølgelig ude af Spørgsmaal nu! Hvor kunde hun sidde roligt og se paa et Skuespil, naar hun vidste, at hendes Ægtefælle paa samme Tid spiste til Middag med eller gjorde Kur til en anden Kvinde? Umuligt!

Hun telefonerede til Vibes og gjorde Undskyldninger, uventede og vigtige Forretninger optog Georgs Aften og hun selv befandt sig ikke vel. Da hun lagde Telefonrøret fra sig, sænkede Fortvivlelsens Mørke sig over hende, og hun kastede sig næsegrus paa Divanen.

Imidlertid var Georg i højt Humør, medens han styrede sin Bil ud til den Forstad, hvor Valborg Lassen boede. Han havde Kunstnerens Temperament, og havde planlagt et glimrende Program for Aftenen.

Han afskyede at saare Astas Følelser ved ikke at gaa med hende i Teatret; men da han den foregaaende Dag havde mødt Valborg for første Gang i to Aar, havde han pludseligt indset, hvad hun betød for ham. Der var mange Kvinder i Verden — men faa som Valborg! Hun havde fortalt ham, at hun havde været i England; men at de Løfter, som var blevet givet hende, ikke var bleven opfyldt, saa hun i høj Grad angrede det Skridt, hun havde taget for to Aar siden.

Saa var det, at Georg paa sin impulsive Maade havde foreslaaet hende, at alt igen skulde blive som for to Aar siden. Efter en Smule Tøven og Spørgsmaal angaaende hans Hustru, var Valborg gaaet ind paa hans Forslag.

Klokken var lige akkurat syv, da Georg Holst i sin Bil kørte op

foran det Hus, hvor Valborg boede. Den unge Pige var parat til at køre med ham.

— De er stadig villig til at følge med, Valborg? spurgte han.

— Ja, svarede hun. Jeg fortalte Dem jo i Eftermiddags, at jeg skulde være parat til at tage med Dem Klokken syv — og det er jeg.

— Javist! svarede Georg med et fornøjet Nik. Men en ung Pige som De har vel saa mange Tilbud, saa jeg ærlig talt var lidt bange for, at De skulde skifte Sind i sidste Øjeblik.

Valborg Lassen rystede smilende paa Hovedet.

— Nej, svarede hun; jeg har aldrig været lykkeligere, end jeg var, før jeg forlod Dem!

Georg hjalp hende ind i Bilen, og stillede saa hendes lille Kuffert ved Siden af hende.

— Ja, Valborg, sagde han glad, jeg kan neppe tro — det store Held, at jeg i Gaar skulde løbe paa Dem paa Gaden!

— Jeg gad vide, hvad Deres Hustru vil tænke, svarede hun. Saa steg Georg Holst op i Bilen og kørte af Sted med hende.

Asta Holst sad stille og kold i sin Mands Arbejdsværelse. Siden hun for nogle Timer siden havde telefoneret Afbud til Vibes, havde hun næppe rørt sig af Pletten. Hun havde ingen Middagsmad spist; Tanken om Mad gav hende Kvalme. Og hun sad og frøs; men hun havde ingen Energi til at rejse sig.

Hun huskede, hvor ofte Georg havde sagt, at hans Kærlighed til hende aldrig kunde dø.

Hvor straalende lykkeligt og fyldt af glade Haab havde deres Ægteskab ikke været. Og nu var det hele ødelagt og laa knust for hendes Fødder! Manden, der ejede hendes Hjerter saa udelte, havde glemt hende og havde af en Kærlighed ladet sig lokke bort fra Ærens Stil! Aa, det var frygteligt! Selv nu kunde Asta daarligt faa sig selv til at tro paa, at alle disse onde Ting var sket.

Men saa kom Fornuftens kolde Lys — nej, nej, det var ingen Drøm, det var den haarde, grusomme Virkelighed! Hun maatte dog tro sine egne Ørens Vidnesbyrd! Hun havde jo selv hørt ham tæffe Aftale med en Kvinde ved Navn Valborg om at møde hende Klokken syv! Hvorfor, spurgte hun pludselig sig selv, havde hun ikke hindret ham i at gaa?

Med et fo'r hun op fra sin apatiske Tilstand. Min Gud — det var Georgs Bil, der var kørt op foran Villaen. Hun saa paa Uret Klokken var halvtot! Hvad fik ham til at komme hjem saa tidligt?

Og saa bemægtigede en kold Frygt sig hende. Var det muligt, at han var i Besiddelse af Frækhed nok til at bringe dette Pige-

barn med hjem — i den Tro, at hans Hustru var taget med Vibes i Teatret og at Huset var tomt!

Hun hørte Fodtrin ude paa den grusbelaagte Havegang og saa, idet de standsede udenfor Gadedøren, hørte hun Georg sige:

— Vent et Sekund, Valborg. Lad mig først finde min Nøgle.

Saa hørte Asta Nøglen blive stukket i Laasen. I samme Nu havde hun taget sin Beslutning og traadte hurtigt ud i Entréen. Hun vilde under alle Omstændigheder forhindre, at hendes Hjem blev vanæret ved denne Kvindes Nærvarrelse! Idet Georg aabnede Døren og traadte ind, stod han foran sin Hustru, der flammede af retfærdig Harm.

Det gav et Sæt i Georg, da han saa hende.

— Men — er det dig, Asta! sagde han overrasket. Hvorfor er du ikke taget i Teatret?

Asta svarede ikke. Hun stirrede forbi sin Mand paa den unge Pige, der stod smilende bagham.

— Dem? Valborg! udbrød hun.

— Ja, Frue, svarede den unge Pige. Herren mødte mig i Gaar, da jeg var paa Vej hen til et Aviskontor med et Avertissement, og da jeg var ude af Plads, spurgte han mig, om jeg vilde komme tilbage hertil! Jeg havde det saa godt, det Aar jeg tjente her — jeg fortrød ofte, at jeg tog herfra for at søge Plads i England. Jeg har været der i disse to Aar — men nu længtes jeg efter København og rejste hjem.

Georg stod med fornøjet smilende Ansigt.

— Jeg havde planlagt det som en stor Overraskelse for dig, Asta, sagde han. Du har saa ofte sagt, at du ønskede, Valborg vilde komme tilbage til os. Og da jeg saa ganske tilfældigt mødte hende i Gaar, aftalte vi, at jeg skulde ringe hende op Klokken et i Dag og fortælle hende, hvornaar jeg vilde komme med Bilen og hente hende i Aften! Naar du saa kom hjem fra Teatret i Aften, havde Valborg og jeg aftalt, at der skulde staa Aftensbord dækket til dig, og hun selv med hvid Kappe og hvidt Forklæde paa, skulde lukke op for dig — som om hun slet ikke havde været borte herfra...! Men Asta — hvad er der i Vejen? Valborg, løb ud i Køkkenet og hent lidt Vand! Deres Frue er besvimet af Glæde!

Og det var Asta — af Glæde og Taknemmelighed!

Garibaldi's Hustru.

Italiens Befrier, Helten Garibaldi, fik sin Hustru paa en ganske ejendommelig Maade. Første Gang han saa hende, var gennem en Kikkert, og allerede da forelskede han sig hende. Han har selv fortalt følgende herom:

— Jeg længtes efter, at et menneskeligt Væsen skulde holde af mig. Livet begyndte at synes mig uudholdelig uden en saadan Kærlighed. Jeg var gammel nok til at vide, hvor vanskeligt det er at finde en sand og uegennyttig Ven. Men en Kvinde! Jeg har altid betragtet Kvinderne som de mest fuldendte Skabninger, de er endnu i Stand til at føle en ren, ægte Kærlighed.

Hensunken i tunge Tanker gik jeg paa „Stapatitza"s Dæk og besluttede uden Tøven at bestemme mig for en Livsledsagerinde. Mit Blik faldt tilfældigvis paa Husene i Barsa; vi befandt os ved Santa Catharina i Brasilien. Ved Hjælp af Kikkerten opdagede jeg en ung Pige. Jeg lod mig ro i Land og begav mig til det Hus, hvor jeg havde set den skønne ubekendte. Forgæves! Jeg vilde netop mismodig vende tilbage, da jeg saa en Herre, som jeg kendte. Han bad mig gaa med ind i Huset og drikke en Kop Kaffe.

I det samme jeg traadte ind, faldt mit Blik paa Anita — mine Børns Moder, mit Livs trofaste Kammerat i onde og gode Dage. Vi saa et Øjeblik paa hinanden, som to Mennesker, der allerede har mødt hinanden et eller andet Sted i Verden og nu syntes at mindes hvor.

Saa fattede jeg mig, hilste og sagde: „De maa blive min!“ og min Dristighed maa have øvet en forunderlig Magt paa den unge Pige, thi vi knyttede et Forbund, som kun Døden formaaede at løse.

Anita var ogsaa en tapper Kvinde, en rigtig Soldaterhustru. Hun fulgte Garibaldi i alle hans Kampe og opmuntrede de modløse. I en Træfning blev hun engang omringet af 10—12 fjendtlige Soldater, men hun gav sin Hest Sporerne og sprængte bort midt mellem dem. Da Soldaterne var kommet sig af deres Forbløffelse, skød de og ramte hendes Hest samt tog hende selv til Fange. Hun bad om Lov til at søge efter sin Mand blandt de Faldne, og da hun ikke fandt ham, besluttede hun at flygte. Om Natten flygtede hun, og hun tilbragte fire Dage i en Skov uden Føde. Den femte Nat blev hun under en frygtelig Storm forfulgt af Fjenden. Hun drev da sin Hest ud i rivende Strøm, og holdende sig fast ved Dyrets Hals slap hun over. Der gik flere Dage under haarde Strabadser, før hun traf Garibaldi, der troede hun var fortabt. — Gensynets Glæde var ubeskrivelig.

Stenene i Lommeuret.

Man hører undertiden, at et Ur gaar paa saa og saa mange Stene — fire, otte eller ti — og jo flere Stene det gaar paa, desto finere er ogsaa Uret. Mange kender kun Udtrykket og ved ikke, hvoraf disse „Stene“ er, og hvad Nytte de gør.

Stenene er i Virkeligheden ganske smaa Edelstene, som Regel er de af Granat, der er billigst, men de kan ogsaa være af Safir eller Rubin. Som Regel egner de saaledes anvendte Edelstene sig ikke til Smykker, dels fordi de er for lidt farverige — dette gælder saaledes mange Safirer, der da til Gengæld er saa meget hårdere og derfor netop maa foretrækkes til Lommeure, — dels er de kun

Brudstykker, spaltede af Edelsten af Hensyn til disses Slibning.

Hensigten med Stenene i et Ur er at skaffe de fine Hjultapper et Leje, hvor Gnidningen næsten helt er ophævet, og som er saa hårdt som muligt.

Det er særlig fra Svejts, Urindustriens Land, Stenene kommer. De er alle rundslebne og forsynede med et Hul, der er saa lille, at det kun kan ses gennem et Forstørrelsesglas. At der hører megen Kunst og Nøjagtighed til bore et saadant Hul, behøves neppe at siges. Stenene er indfattet i en lille Krans, der bestaar af meget fint Guld, som er det Metal, der paa Grund af sin Blødhed og Styrke passer bedst.

Stræbt efter Livet.

Den berømte Sangerinde Adeline Patti har adskillige Gange været i alvorlig Livsfare.

Første Gang var hun ikke mere end 16 Aar gammel, men allerede da en kendt Sangerinde. Hun optraadte en Aften i en Rolle, hvor hun bar et langt Slæb af lefængeligt Tøj. Ved et Tilfælde gik der Ild i dette; men med beundringsværdig Ro samlede hun Slæbet og kvalte Ilden, hvorpaa hun sang videre. En Bifaldsstorm lønnede hendes Kækhed.

Næste Gang hun var i Livsfare, var i Amerika. En Person blandt Tilskuerne forøvede et Mordattentat mod en højstaaende Mand, idet han søgte at ramme ham med en Bombe, som han dog kastede saa daarligt, at den faldt ned paa Scenen tæt ved Sangerinden. Heldigvis eksploderede den ikke.

To Gange har hun været udsat for at blive forgiftet. Den ene Gang fik hun et Par Handsker forærende af „Beundre“, men hendes Fader fandt, at de havde en mistænkelig Lugt og Udseende. Han undersøgte, dem og de var virkelig imprægnerede med en dræbende Gift.

Anden Gang vilde hun drikke et Glas Vand i sit Paaklædningsværelse; hun blev i Tide opmærksom paa en underlig Lugt ved Vandet. En af hendes Fjender havde da ogsaa forgiftet det ved at skrabe Fosforet af et Bundt Tændstikker i det.

En god Appetit.

Man hører saa tit Folk sige om smaattærende Personer, at de spiser som en Fugl. I Virkeligheden vilde man være i Besiddelse af en glubende Madlyst, om man skulde spise forholdsvis lige saa meget som Fuglene, thi det vilde beløbe sig til 25—30 Pd. Føde daglig.

Der foreligger gennem talrige Forsøg Beviser nok for, at en Mængde Fugle daglig æder Føde svarende til $\frac{1}{5}$ af deres egen Vægt og naar Talen bliver om tamme Fugle, der har rigelig Adgang til Æde, bliver Forholdet endnu værre.

Saaledes iagttog en tysk Videnskabsmand i Løbet af en Maaned en Kanarieflugt. Den vejede kun 16 Gram, og dog aad den i Maanedens 512 Gram Æde, altsaa 32 Gange sin egen Vægt. Med andre Ord, den aad hver Dag lige saa meget, som den selv vejede.

Et Menneske med tilsvarende Appetit skulde saaledes fortære 100—180 Pund Mad daglig.

Røde Kors Dameafdeling

afholdt i Fredags den aarlige Generalforsamling hos Fru Gæstgiver Christensen.

Af Beretningen fremgik, at der i Aarets Løb havde været 111 Laantagere og Depotet havde 68 Genstande, foruden Sygevoan,

Krykker, Baare, Tæpper etc. samt en Redningspost i Sandkaas.

Regnskabet ballancerede med 980 Kr. 85 Øre heraf Kassebeholdning fra f. Aar 653,09, Renter 39,61, Tilskud fra Kommunen 75,00, Mærkesalg 42,15, Kontingent 171,00.

Udgifterne (herunder Anskaffelser til Depotet) 206,63.

Kassebeholdning 1.-1.34 774,22
Bestyrelsen bestaar af:
Fru Bertha Petersen (Formand)
Fru Gornitzka (Kasserer)
Fru Ridder (Depotet)
Fru Klo, Sandvig,
Fru Købmand Mogensen, Tejn,
og nyvalgt Fru Fotograf Kjølner.

3 Verdeners Skæbne.

(Jordens 3 Verdensinddelinger.)
Den Verden som var —
hvorfor forgik den?

Den Verden som er —
hvad vil snart ske med den?
Den kommende Verden —
hvorlænge vil den bestaa?
Om dette interessante Emne taler
Warrer Christiansen:

TIRSDAG d. 16. ds.
i Hammershus Foreningslokale, All
ONSDAG d. 17. ds.
i den gamle Raadhussal, Sandvig.
Kom og vær hjertelig velkommen.
Fri Adgang.

All.-Sandv. Søndagsforening

afholder ordinær Generalforsamling paa Forsamlingshuset HAMMERSHUS, Onsdag d. 24. Kl. 7,30
Bestyrelsen.

Elegante VISITKORT

50 Stk. 2 Kr.

TAKKEKORT billigst.

Allinge Bogtrykkeri.

Mit aarlige Udsalg

begynder FREDAG

d. 12. Januar.

Emilie Madsen, Allinge.

Bornholms

Spare- og Laanekasses

Afdeling i Allinge.

Kontortid 9—12 og 2 4.

Renten paa Indskud er paa
3 Mdrs Opsigelse 3,5 pCt. p. a.

Alm. Sparekassevilkaar 3 —
Boxer udlejes.

Produkten

udsælger hele
Lageret til meget
småa Priser.

Fremhæves:

1 Parti Hønsemel,
Diverse Redskaber,
2 mindre Komfurer,
1 Hjørnekamin,
3 email. Kakkelovne,
11 sorte do.
Et Parti Markfrø samt
Restlager af Glas,
Emaljevarer,
Isenkram,

Produkten.

Biografen.

Søndag — Kl. 7 og 9.

Paa Farten,

med GØG og GØKE.

En rigtig Cowboy

med CHARLIE CHASE.

Sikken et Liv.

Morsom Tegnefilm.

De Averterende

anmodes høfligt om at indsende vort Tilgodehavende paa Annoncer paa de tilsendte Indbetalingskort, Postkonto Nr. 14146, hvilket er den billigste og bekvemteste Maade. Alle Indbetalingskortets 3 Dele maa være udfyldte ved Indbetalingen, men Deres Postbud vil være Dem behjælpelig hermed og modtage Beløbet + 5 Øre i Porto mod Kvittering paa Postbeviset.

Vort store aarlige Fodtøjsudsalg

begynder Mandag d. 15. Januar.

Se Vinduerne og bemærk de billige Priser.

C. Larsens Skotøjsforretning, Allinge.

Anton Sonnes Ligkisteforretning.

Ordning af Begravelser.

Ligkister, Ligtøj, Ligsenge.

Herm. Th. Mortensen.

Nørregade, Allinge, Tlf. 47.

Allinge-Sandvig Sygekasse.

Al Kontingentrestance til Sygekassen for 1933 maa være indbetalt inden 15. Jan. (Se Vedtægten Side 42, Stk. f og g).

Kontoret er aabent Hverdage fra Kl. 2—4

og Lørdag Aften fra Kl. 7—9.

Bestyrelsen.

Alle Slags rene, sunde Kornvarer

tages fremdeles som Betaling ved Indkøb af alle Købmandsvarer — ogsaa Foderstoffer, Kul, Koks, Brædder, alle Bygningsartikler m. v. — og bliver afregnet til højeste Notering.

Nordlandets Handelshus.

Specielt Tilbud

for unge og ældre Herrer, som
ønsker solide, moderne, klædelige

Hatte eller Huer

til Vinterbrug.

Udvalg og Lager er stort og Priserne
meget rimelige. Se Vindusudstillingen.

Nordlandets Handelshus.

Total-Udsalg

af færdigsyede Herreklædninger, Overfrakker, Ulstre, Regnfrakker m. m. samt Drengeshabitter og Klædevarer.

Alt sælges til ekstra nedsatte Priser.

Samtidig anbefales vort righoldige Lager i Manufaktur, Trikotage og Garner, Arbejdstøj og Fiskerbenklæder.

Jens Hansen.

Kofoed & Mortensens Byggeforsretning

Ligkiste-Lager

Ligtøj og Ligsenge

Ordning af Begravelser

Er De i Tvivl om hvor De skal købe
Kolonialvarer?

➡ Gaa hen i PRIMA!

Alle Tryksager

saasom

Regninger, Meddelelser, Konvolutter,

Dags-Dato, Vekselsblanketter,

Visithort og Takkekort,

Love og Regnskaber,

Sange og Salmer,

Medlemskort

leveres bedst og billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

MAGASIN DU NORD SÆLGER UD!

Lørdag den 13. ds. aabner vi vort eneste aarlige Udsalg.

Udsalg i „Magasin du Nord“ i Allinge betyder god Lejlighed til at købe Kvalitetsvarer til smaa Penge.

Yderligere gives 10 pCt. Rabat paa alle kurante Varer med Undtagelse af Uldgarn og D. M. C. Artikler.

Alle i Efteraaret hjemkomne **uldne Kjoler** og **Frakker** udsælges med **20 pCt. Rabat.**

En Serie fraserterede **Kjoler** udsælges for **3 - 5 - 7 - 10 Kr.**

Frasorterede **Sommer- og Vinterfrakker** udsælges for **halv Pris. Kr. 15 - 20 - 25.**

En Serie imprægnerede **Ungpigefrakker** 90-95-100 cm lange udsælges for 2,85 - 3,50 - 4,85 - 6,85 pr. Stk.

8 Stk. **Pigefrakker** 50-55-60 cm lange udsælges for **2,50 - 3,00 - 4,00** pr. Stk.

	pr. Meter
Ubleget rundtraadet Twistlærred	fra 49 Ø.
Bleget	72 —
Ubleget kipret	59 —
— Drilling, svær Vare	98 —
Udvasket Medium. god Kvalitet	62 —
Rundtraadet Dowlas	53 —
Bikubestout	113 —
Ubleget Lagenstout 130 cm bred	86 —
Svær halvlinned Haandklædedrejl	80 —
Prima Viskedrejl, tærnet	90 —
Fjærtæt db. Dynenankin, højrød og blaa	225 —
do. do. rød- og blaastribet	135 —
Kulørt str. dob. br. Dynebetræk	88 —
Hvidt do. do.	126 —
Bleget Lagenstout, 130 cm br.	126 —
Bikube Lagenstout 125 —	203 —
Færd. hv. Pudevaar, syet af gode Rester.	Stk. 115
— str. udv. Dynebetræk fra	554
Prima Krøuldstæpper „Lama“ 125-180	blomstret Betræk - 950
God str. Pyjamasflonel fra pr. m. 71,	blomstret 90
Damtærnet Bomuldsservietter 47-47 pr. Ds.	522
Svær halvlin. Dug, blomstret Dess. 130-160	pr. Stk. 437
do. do. 130-190	527
Svær Boy til Portiere 180 cm. bredt	
i brunt, jordfarvet, grønt og m. rødt pr. m.	585
Mønstret Linoleum 200 ctm. br. fra	495

Frasorterede Varer.	
Bløde Herrehatte pr. Stk.	200
Herre-Sportshuer	100-125
5 Sæt kulørt Herre-Undertøj,	
Traad og Silke før 10,45 nu	525
Herre-Pullower før 10,35 11,00 nu	485 og 500
8 Stk. uldne Herreveste udsælges	
for halv Pris og derunder 175-225-450-550	
10 Par Herre-Sportsstrømper	
før 350 og 450 nu	115 og 225
4 Stk. blaa Herrekitler Størr. 88-96-104	
før 815 nu	475
9 Stk. blaastrb. Arbejdsbluser,	
forskellige Størr. uds. for 100-150	
2 Stk. blaa Kedeldragter, Lærlingestørr.	425
1 do. drap do. Størr. 88, lidt falmet,	
før 775 nu	350
2 do. do. do. „ 92 og 96 m. Lynlaas,	
falmet, før 12,65 nu	600
1 Par drap, uldne Ridebenklæder, falmet,	
Størr. 84 før 12,85 nu	600
Blaa Klædes-Stormhuer	før 400 nu 075
Kulørt srib. Manchetskjorter m. stive Manchetter	
Nr. 39-40-41-44-45 før 850 nu	285
Manchetskjorter med bløde Manchetter	
og 2 Flipper Nr. 36-37-39-40-41	
udsælges med 50 pCt. Rabat.	
Herre-Pyjamas udsælges til under halv Pris	
325-485-525	
4 Stk. Dreng-Pullower til 12-13 Aar	
før 735 nu	285

Kulørte Drenghabit m. Ridebenklæder og et Parti Drengeridebenklæder udsælges med 50 pCt. Rabat.

Matroshabit m. korte Benklæder udsælges med 25 pCt. Rabat.

do. fraserterede Størr. 7 og 8 uds. for 885

do. med lange Benklæder, uden ekstra

Vidde forneden uds. m. 25 pCt. Rabat.

1 Stk. prima blaa Klæddesstortrøje

m. Lastingsfor til 15-16 Aar 900

Et Parti kulørte Pigejumpers, forskel. Størr.

uds. for 175-185-260

Hvide og kulørte Pigeforklæder

Størr. 40-45-50 ctm. uds. m. 50 pCt. Rabat.

Et Parti Dameunderkjoler, Traad og Silke

samt med laadden Vrange med og uden Silke

udsælges med 50 pCt. Rabat.

Et Parti hvide og kulørte Damemacobenklæder,

lidt smusket, halv Pris.

Kulørte Dame-Uldveste med og uden Ærmer

uds. med 50 pCt. Rabat.

Et Parti hvide og kulørte uldne Damejumpers

uds. med 50 pCt. Rabat.

Et Parti Dame-Slipover kul. uds. for pr. Stk 150.

4 Stk. sorte Lastingskitler Størr. 40-44-48

før 675 nu 338

21 Stk. Stuepigekjoler rosa og blaa

Størr. 38-40-42 uds. for 135 og 175

5 Stk. sorte 2 Stk. kulørte Dameparaplyer,

har kostet indtil 15 Kr. uds. for 200-300 og 400

Paa vore Udsalgsborde er fremlagt en Mængde Rester i Kjøletøjer, Uldmouseliner, Bolster. Hvide og kulørte Gardiner, Bomuldstøjer, Floneller, Drejler, Lagenlærred m. m. til ekstra smaa Priser. — Benyt Lejligheden til at købe godt og billigt.

Leverandør til Vare- og Landbrugslotteriet.

Telefon 5.

Victor Planck, Allinge.

Uddrag af Köreplanen

Gyldig fra 1. September 1933

Hverdage

8,10	11,00	14,10	18,15	19,05	Rønne	7,54	10,30	13,55	18,15	21,55
8,24	11,14	14,25	18,29	19,22	Nyker	7,42	10,15	13,40	17,50	21,40
8,33	11,23	14,35	18,38	19,37	Klemens	7,33	10,06	13,31	17,41	21,29
8,46	11,36	14,49	18,51	19,51	Rø	7,22	9,53	13,18	17,28	21,13
8,57	11,47	15,01	19,02	20,04	Tein	7,12	9,42	13,07	17,17	21,01
9,05	11,55	15,09	19,10	20,14	Allinge	7,04	9,35	13,00	17,10	20,51
9,10	12,00	15,15	19,15	20,20	Sandvig	7,00	9,30	12,55	17,05	20,45

Endv. afgaar Aftenen før Søn- og Helligdage Tog fra Sandvig 21,30 i Rønne 22,25.

Søn- og Helligdage.

8,10	10,45	13,05	16,25	19,45	22,20	Rønne	10,30	12,55	15,15	18,30	22,00
8,24	10,59	13,19	16,39	19,59	22,34	Nyker	10,15	12,40	15,00	18,17	21,45
8,33	11,08	13,28	16,48	20,08	22,43	Klem.	10,06	12,31	14,51	18,08	21,36
8,46	11,21	13,41	17,01	20,21	22,56	Rø	9,53	12,18	14,38	17,57	21,23
8,57	11,32	13,52	17,12	20,32	23,07	Tein	9,42	12,07	14,27	17,47	21,12
9,05	11,40	14,00	17,20	20,40	23,15	Alling	9,35	11,59	14,19	17,39	21,04
9,10	11,45	14,05	17,25	20,45	23,20	Sandv	9,30	11,55	14,15	17,35	21,00

Rutebilen Rønne—Allinge-Sandvig

Hverdage

8,20	13,15	18,30	21,15	Rønne H.	10,43	13,55	15,15	19,58
8,23	13,20	18,35	21,20	Rønne Torv	10,38	13,50	15,10	19,53
8,50	13,45	19,00	21,45	Hasle Torv	10,15	13,30	14,50	19,30
9,20	18,28			Allinge	9,45			19,00
9,25	19,35			Sandvig	9,40			18,55

Søn- og Helligdage

8,20	12,10	14,30	18,30	21,15	Rønne	10,38	14,10	21,00	22,10
8,23	12,15	14,35	18,35	21,20	Torvet	10,33	14,05	20,55	22,15
8,50	12,40	15,00	19,00	21,45	Hasle T	10,05	13,45	20,25	21,50
9,18			19,28		Allinge	9,35			19,55
9,25			19,35		Sandvig	9,30			19,50

Halm sælges

eller byttes med KALVE.

Mægaard, Olsker.

Svinekort

købes til højeste Pris. Afhentes over hele Øen.

Axel Frederiksen.
Telefon Allinge 25

7 Personers Bil

udlejes. Tur fra RØ til RØNNE 7 Kr.

Th. Munch, Humledal
Tlf. Rø 46 v.

Flæsk, Kød og Pølser

modtages til Røgning.

Dina Sørensen, Allinge.

En 3-Værelsers Lejlighed

ønskes til Leje straks eller senere, helst med eget Vaskehus.

Hansens Vaskeri,
Nørregade

Varm Blodpølse

faas hver Fredag Middag.

Dina Sørensens Victualiehandel

Alle Sorter prima

Vinterbrændsel

tilbydes.

Store engelske Ovnkul. Store slesiske Ovnkul.
Westphalske Ovnkinders af meget kraftig Kvalitet.
Antracite-Ægbriketter og ekstra gode Smedekul.

Disse ekspederes fra Lager til særlig billig kontant Pris — og frit tilkøbt i hele Læs.

Nordlandets Handelshus.

Det betaler sig

at avertere

i det lokale Blad

NORDBORNHOLM.

Gør Deres Indkøb hos de Handlende, som averterer her i Bladet.

Forstaar De Deres Hustru?

—0—

„Kvinden er uberegnelig!“ „Man aner aldrig, hvor man har en Kvinde!“

Denne Parole gaar i Arv fra Fader til Søn, og eftersom det er nemmere at gentage et Slagord end at give sig til at tænke selv, tager de fleste unge Mænd det for Sandhed og gør sig ingen som helst Ulejlighed for virkelig at lære den Kvinde at kende, de er gift med.

Hvis en Kvinde blot er nogenlunde begavet, saa er det første, hun tager sig for, efter at hun har rystet Risengrynene ud af sit Tøj og pakket Brudsløret ned, at pile den Mand, hun har erhvervet sig, fra hinanden, aandelig talt, og finde ud af, hvad det er, som faar Maskineriet til at gaa rundt. Hun studerer hans Luner og Temperament. Hun udmaaler Dybden af hans smaa Forfængeligheder. Hun mærker sig de Punkter, hvor han har sin Styrke og gode Egenskaber. Hun gør sig Umage for at huske, i hvad Retning, hans Smag gaar.

Det varer ikke længe, inden hun præcis ved, hvordan han skal behandles, og hun kan spille paa ham, som paa en tusindstrengt Harpe. Hun kender de Trylleord, der aabner hans Tegnebog, det lille, bløde Ryk i Tøjlen, som bringer ham til Biddet.

Naar en Kvinde ikke lever nogenlunde fredeligt sammen med sin Mand, er det enten fordi Manden er abnorm eller fordi hun er for doven til at tage sig over at tumle ham, eller ogsaa selv er trættekær og elsker Stridigheder, hvad mange Kvinder gør. Grunden kan endelig ogsaa være hendes egen Dumhed.

Naar en Mand gifter sig, gør han sig ikke fjerneste Umage for at sætte sig ind i den Kvindes Sjæleliv, sammen med hvem han har tænkt sig at tilbringe Resten af sine Dage. Han studerer ikke hendes forskellige Ejendommeligheder. Han gaar ud fra som givet at Kvinder er sære og uberegnelige, og derved lader han det blive.

Der er ikke en af hans andre Planer og Forretningsideer, der vilde betale sig saa godt, baade med Hensyn til Penge, Fred og Velvære, som de Par Minutters Tid og Omtanke, der vilde gaa med til at finde Nøglen til hans Hustrus Karakter og Tilbøjeligheder.

Men han tager sig ikke den Tid. Hvor det drejer sig om Forstaaelse, overlader han det til Hustruen at vise den. Hvis der er Tale om Tillempling eller Afslibning af de to Personligheder, lader han hende om, hvorvidt hun vil tilpasse sig efter ham — selv gør han ingenting. Han holder sig til den gamle Overtro, at en Mand ikke kan forstaa en Kvinde eller paa Forhaand sige noget om, hvordan hun vil have det, saa det kan man lige saa godt opgive med det samme.

Hvilket altsammen blot er Vrøvl og Camouflage for Mændenes Dumhed og Utilbøjelighed til virkelig at anstrenge sig for at gøre hende lykkelig.

I Betragtning af, at en Mands Velvære afhænger af, at han kommer fredeligt og godt ud af det med sin Kone, er det dog egentlig besynderligt, at Mændene aldrig anser det for Umagen værd at studere Kvindernes Ejendommeligheder, og navnlig, at det ikke gaar op for dem, hvilken For-

del det vilde være at vide, hvordan de skal behandle dem, til hvem de er knyttet for hele Livet, og i hvis Hænder deres daglige Fred og Velbefindende og for saa vidt hele Skæbne ligger.

De allerfleste Ægtemænd tumlet gennem tredive eller fyrretyve Aars Ægteskab uden at opdage, at de med en lille Spøg kunde have faaet deres Karen til hvad som helst, medens deres evige Skænd kungjorde hende muggen og stædig. Eller at deres Mariane hellere vilde have set lidt mere til Manden, selv om der var tjent lidt færre Penge, og at deres Ellen døde med knust Hjerter af Mangel paa lidt Sympati og Ømhed.

Kvinder beklager sig altid over, at deres Mænd ikke forstaar dem. Og det er sandt. De fleste Ægtemænd forstaar ikke deres Hustruer og gør sig ikke den fjerneste Umage for at forstaa dem, hvilket er en af Grundene til de mange ulykkelige Ægteskaber.

En Historie om Moderkærlighed.

—0—

En Dag da St. Peter vandrede her paa Jorden, blev han staaende en Stund paa et Bjerg, hvorfra han kunde se hele Egnen vidt omkring til alle Sider Lige nedenfor Bjergene laa Kirkevejen, og da det var Søndag Morgen, færdedes der mange Folk, som skulde til Guds Hus.

Mens St. Peter nu stod dér og glædede sig over den store Tilstrømning til Guds Hus, stod pludselig den Onde ved Siden af ham.

— Du staar her og ser saa glad ud! sagde Mørkets Herre og smilede haanligt. Ved du da ikke, at ingen af disse Sjæle dérude kan modstaa mig, naar jeg for Alvor vil fange dem?

Da smilede ogsaa St. Peter, men det var et lykkeligt Smil, og han pegede paa en Kvinde, som i det samme gik forbi med sin Søn.

— Der ser du en Mo'r, sagde han; jeg ved, at hun er Enke, og Ynglingen ved hendes Side er hendes eneste Barn. Hun ser ganske vist ikke ud til at have megen Styrke, træt og uslidt som hun er af Livets Bekymring, og Dagens Møje, og dog er hun stærkere end Du. Hende kan du ikke faa Magt over, du kan ikke besejre Moderkærligheden!

Den Ondes Øjne lyste som gløde Kul i Mørke.

— Kan jeg ikke? sagde han hovmodigt. Skulde min mægtige Kraft ikke kunde overvinde en stakkels svag Kvinde? Det skal du snart faa at se!

Og afsted fo'r han for at udføre sin onde Gerning, og St. Peter gik videre.

En Dag var Enkens Søn forsvunden, og ingen vidste, hvor han var. Men Moderen gik ud i den vide Verden for at finde ham. Hun vandrede Dag og Nat; hun spurgte alle, hvem hun mødte, hun spurgte Luftens Fugle, og Himlens jagende Skyer, om de ikke havde set hendes Dreng; og nu og da fik hun et Svar, som ledte hende paa Sporet.

Langt, langt oppe mod Nord, hvor den evige Kulde raader, fandt hun sin Søn, men Sne og Is bedækkede ham fuldstændigt. Den fattige Enke, hvis Fødder blødt efter den lange Vandring paa Vejens skarpe Sten, og hvis Lemmer skælvede af Træthed og Sult, tog Drengen ind til sit Bryst og og ved det varme, bankende Moderhjerter smeltede Isen, og Sneen

svandt for hendes hede Taarer. Det tabte Barn var atter hendes.

— — —

Det var paany Søndag Morgen. St. Peter stod paa Bjergene oven over Kirkevejen, og pludselig dukkede den Onde frem ved hans Side.

— Naa, nu skal du faa at se, begyndte han og smilede ondt; men St. Peder rakte sin Haand ud og pegede tavs ned mod Vejen, hvor Enken med sin genfundne Søn ved Siden skyndte sig til Guds Hus.

Mørkets Fyrste skulede ondt; saa fo'r han af Sted for at gøre et nyt Forsøg.

— — —

Kort Tid efter var Enkens Søn atter forsvunden, og atter gik Moderen ud for at søge efter ham. Nu maatte hun vandre endnu længere end første Gang, og Vejen var mere trælsom end før. Ofte var hun ved at segne af Træthed, af bitter Sorg og Hjertekval, for ingen havde set hendes Dreng.

Langt om Længe fandt hun hans Spor; det førte hende til et Fængsel, hvor store Forbrydere var forvarede; her skulde hendes Søn være.

— Lad mig komme ind, bad hun.

— Stakkels Mo'r! sagde Fangevogteren. Jeg raader dig til ikke at gaa derind! Din Søn er vild og forhærdet, han dræber Dig, om Du kommer ham nær. Forsøg det ikke!

Men Moderen bad saa inderligt, at han ikke kunde modstaa, og saa kom hun ind. Hun kastede sig til Sønnens Bryst, men han stødte hende fra sig. Han slog hende, saa hun faldt sanseløs ned og blev baaret ud. Men hun kom igen og igen, hun bad og græd og trykkede Drengen ind til sig, skønt han Gang paa Gang stødte hende bort. Rasende kastede han sig en Dag ned paa den haarde Briks for at sove, saa han kunde slippe for at høre paa hende. Men da han omsider vaagnede, stod Moderen og holdt sit Hovedtørklæde op for det lille, tilgitrede Cellevindue, for at Solen ikke skulde skinne ind i den hede Celle og forstyrre ham i hans Søvn. Og sagte nynnede hun en af de gamle Salmer, hun saa ofte havde sunget for ham, i hans Barndom, før han sov ind i sin lille Barne seng.

Da begyndte Taarerne at trille ned over Sønnens Kinder, han lagde sig paa Knæ foran Moderen, gemte sit Hoved i hendes Skød og græd, græd, saa hele hans Legeme rystede, græd længe, længe. Da han igen stod op, var han paany sin Mo'r's Søn. Landets Konge, til hvem Moderen rettede sine varme Bønner, fik at høre, hvorledes hun havde stridt, lidt og kæmpet, og han gav hende hendes Søn tilbage.

— — —

Paa Bjergene ved Kirken stod atter St. Peter og saa paa Kirkefolket, der gik forbi, ogsaa nu kom den Onde og stillede sig ved Siden af Vejen, der førte til det lille hvide Tempel paa Bakken.

— Naa, sagde han og smilede ondskafuldt, hvor er Enken og hendes Søn?

— Der, sagde den hellige Mand og pegede ned paa Moderen, som atter vandrede med sin Søn.

— Ja, saa vil jeg forsøge det sidste Middel, sagde den Onde, og herefter skal du aldrig mere se dem vandre sammen!

— — —

Atter maatte Moderen ud for at lede efter sin Søn, hun vandrede viden omkring i Verden; hun

søgte i de Lande, hvor Solen brænder som Ild paa Vandrerens Hoved, hun søgte paa Polens Ismarker, i Armodens og Rigdommens Boliger, i Forbrydernes Reder og blandt Templets Gæster, men forgæves. De saarede Fødder kunde næppe bære hende, den magre Skikkelse kunde næppe holde sig oprejst, men fremad vaklede hun bestandig.

Tilslidst havde hun været overalt, hvor hun kunde tænke sig, at Sønnen havde gaaet; men hendes søgende, bankende Hjerter lod hende ikke i Ro.

Saa gik hun ned mod Havet, hvis lave, sandede Strand strakte sig saa langt Øjet kunde naa. Naar hun stirrede paa Sandkornene, syntes hun, at nogle af dem saa saa underlige ud. Hun tog et op, hun tog flere; hun vidste næppe hvorfor, men et bævende Haab begyndte at fylde hendes Sjæl. Hun søgte Dag og Nat, om Dagen ved Solens Lys, om Natten ved Stjernernes Skin, og Aar efter Aar vandrede hun ved Stranden, til hun en Dag havde gaaet rundt om det store Hav og samlet ethvert Sandkorn op, som lignede det første, hun havde fundet. Det blev en tung, tung Byrde, men de alle Sandkorn var samlet, bredte hun dem ud paa en grøn Græs-vold i Nærheden af Stranden, og se — Sandkornene begyndte at røre sig, at lægge sig i Form som et Menneske, der mere og mere fik Sønnens elskede Træk, det aandede, det fik Liv. Det var hendes tabte, nu genfundne Søn, hvem den Onde havde knust til det fineste Støv og strøet det langs Havets Strande. Havde der kun manglet et eneste lille Korn, havde han aldrig kunnet faa menneskelig Skikkelse igen, han vilde for altid have været fortabt. Men den sørgende Moder havde ikke glemt det mindste Sandkorn, intet havde undgaaet hendes forskende Øjne, hendes skælvende Hænder og hendes kærlige Hjerter.

— — —

Det var Søndag Morgen, og paa Bjergene stod som saa ofte før St. Peter, og snart efter stod ogsaa den Onde der. Folk gik til Kirke og Skarerne var større end uogen Sinds før.

— Ser du, sagde Mørkets Herre, nu har Enken ikke kunnet finde sin Søn.

— Derved ser du en Kiste, sagde St. Peter, og lige bag den gaar en Mand. Manden er Enkens Søn, i Kisten hviler Moderen, som døde af Glæde, da hun tilslidst fandt sin Søn. Selv i Døden sejrede hun. Moderkærligheden har overvundet Dig.

Da lo den Onde ikke længer. Det brændte i hans Hjerter, hvor al Sorg og Kval er samlet, Det sved som Ild i hans Øjne; han gik bort med langsomme Skridt, mens Solen skinnede, og Fuglene sang rundt omkring.

Men fra den lille Kirke nede paa Bakken lød Kirkeklokkerne over Graven, og i St. Peters Øjne glimtede en Glædestaar.

Bygnings-Støbegods

i prima Udførelse fra C. M. Hess, Vejle.

Murgryder, sorte og email.
Vaske, Fyrdøre, Riste
Tagvinduer,
Kloakriste, Luftriste
Ventiler

Kakkelovne, Komfurer
Reservedele

til Bornholms Maskinfabriks Ovne
Kakkelovnsrør, ildfast Sten & Ler
Ovnkit, Kakkelovnsplader m. m.

Alt i Bygningsbeslag
og **Værktøj** anbefales i bedste Kvaliteter.

P. C. Holm,
Allinge.

Avismakulatur,

rene Aviser, bundtet i Pakker a 5 kg. (ca 300), sælges for 75 Øre

Allinge Bogtrykkeri.

Allinge Skærerer

anbefaler sig med al Skæring, Høvlning samt Salg af tørt Brænde i større og mindre Partier til billige Priser.

Tlf. 29. Geert Hansen.

Varm Blodpølse

faas hver Fredag.

Virtualieforretningen Lindeplads.

Allinge Teglværk

anbefaler

Mursten, Tagsten, Drænrør.
Telefon 127.

Svinekort

købes til højeste Pris. Afhentes over hele Øen.

Axel Frederiksen.
Telefon Allinge 25

Regninger, Meddelelser, Konvolutter, Brevpapir, Kvitteringer,

og iøvrigt alle Tryksager til Forretningsfolk, Foreninger og private leveres billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

Ølsker Sygekasse

Kontingentet skal herefter betales regelmæssigt til Opkræveren, der kommer i første Halvdel af hver Kvartalsmaaned.

Mange stærke Uldtæpper sælges bill.

Graa Tæpper, stor Størrelse,	koster 2,10 Øre
do. do. meget svære	5,90 —
Lyse do. normalf., svær, blød Kvalt.	7,50 —
do. do. extra, store, prima do.	11,50 —

Se Vinduerne!

Nordlandets Handelshus.

Gør Deres Indkøb hos de Handlende, som averterer her i Bladet.